

LŪCIJA GARŪTA

Sacred
love

SKANI

LŪCIJA GARŪTA (1902–1977)

Sacred love Svētā mīla

1. Debess un jūra / Sky and Sea (1926) 2:15
2. Kaut spētu / If Only I Could (c.1919–1928) 1:58
3. Vakara blāzmā / In the Evening Glow (1932) 1:57
4. Meitēn, manu meitenīt / Oh, My Dear Girl (1933) 1:36
5. Jel labāk nerunā / Better That You Not Speak (1927) 2:06
6. Šķiroties / Upon Parting (1928) 3:52
7. Ej, saulīte, drīz pie Dieva / Go Soon to God, Dear Sun (1929) 3:27
8. Kaukāza bērna dziesma svešumā / Song of a Child of the Caucasus
in a Foreign Land (1932) 3:40
9. Šūpuļa dziesma kalnu bērnam / Lullaby for a Mountain Child (1928) 2:12
10. Džanemas dziesma / Janema's Song (1928) 3:24
11. Grūtā brīdī / At a Difficult Moment (1932) 2:04
12. Aijā dziesmiņa / Rock-A-Bye Song (1943) 2:20
13. Rudens / Autumn (1939) 2:13
14. Lietiņš / A Light Rain (1939) 1:05
15. Dzimtene pavasarī / My Native Land in Spring (1935) 1:56
16. Pavasars nāk / Spring Is On Its Way (c.1919–1928) 2:26
17. Devēji / The Givers (1967) 2:37
18. Mēness laiva / The Moon-Boat (1940) 4:44
19. Tu atkal te! / You're Here Again! (1933) 2:40
20. Svētā mīla / Sacred Love (1929) 3:59

Recorded at: Latvian Radio Studio 1, February & October, 2022
 Recording producer & sound engineer: Gustavs Ērenpreiss
 Editing, mixing, mastering: Gustavs Ērenpreiss
 Booklet text: Kristiāna Vaickovska
 English translation: Amanda Zaeska
 Photos: Jānis Porietis, Lūcija Garūta Foundation archive
 Design: Gundega Kalendra, Raugs.eu
 Executive producer: Egils Šēfers
 ©&© LMIC/SKANI 150, 2023
 Booklet in English / buklets latviešu valodā

skani.lv

TT: 52:40

“The mission of Garūta’s music is a battle against shallowness. Modern music is full of various effects, but it often lacks substance. Garūta’s music, in contrast, is very full of content.”

Māris Skuja

“Garūta’s solo songs are miniatures with thematic structure, development and thought. They are as concise as a jigsaw puzzle – small, bright pieces that contribute so much to understanding an individual, an era and a composer’s music. A three-hour opera with an expanded form does not suit today’s hurried person. It is the miniature that makes this music relevant.”

Jūlija Vasiļjeva

LŪCIJA GARŪTA

Among music scholars, Lūcija Garūta is often referred to as the Latvian Germaine Tailleferre, who was a member of the French group of composers called Les Six. This comparison is not accidental. From her early years as a student, Garūta dreamt of studying music abroad, and she was particularly interested in the new trends coming out of France. After her studies at the Latvian Conservatoire, she not only fulfilled her dream of continuing her education but also became acquainted with the concert life of Paris (1926). Garūta studied piano with the eminent French musicians Alfred Cortot and Isidor Philipp, who was, among other things, a good friend of the composer Claude Debussy. She also studied instrumentation with the composer, conductor and music critic Paul Le Flem. On her second visit to Paris (1928), Garūta continued her composition studies at the Ecole Normale de Musique with Paul Dukas, whose students included such composers as Maurice Duruflé and Olivier Messiaen.

During Latvia's first period of independence (1918–1940), performances and the development of music excited and inspired most of society – those who created music as well as consumers of it. In 1930, Mariss Vētra (an internationally renowned Latvian opera singer, music commentator and close friend of Garūta) wrote about the accomplishments of the then only twenty-seven-year-old composer: “She has no choral songs, which make composers popular with the people. Also, her solo songs will only now be hitting the press and the market for the first time. And yet...even the most elementary music lovers not only know her name but also hold it in high esteem. And how could they not? [...] In all, more than seventy pieces that pull at the heartstrings of all. Is it any wonder, then, that even the large hall of the Craftsmen's Society is packed on evenings when her compositions are featured, that Latvian singers love her songs so much that the radio board has to ask that Garūta's work not be included in the programmes so often.”

Pedagogical work was also important to Garūta, which she began soon after her studies at the Latvian Conservatoire (1926) and continued to the end of her life, teaching music theory, composition and piano performance. Pianist Māris Skuja, one of her last students of polyphony, is fond of reminiscing about his teacher: “Garūta was a person of the future. Her aim was to go further, to not be bound by the earth. Music was her unfulfilled life, the life she was not allowed to live in, but in which she could create the kind of world she dreamed of.”

imic.lv/garuta

SOLO SONGS

At the age of seven, Garūta unknowingly set out on her path as a composer with a song about a sailor. While not all of them have been counted yet, her catalogue currently contains almost one hundred fifty solo songs, most of them written before 1940, during Latvia's first period of independence. It is precisely the genre of solo songs that brought her not only success as a composer and pianist but also significant friendships. Garūta often composed music as personal tributes to people who were important to her, including respected singers of the time, such as soprano Milda Brehmane-Štengelē, mezzo-soprano Herta Lūse, the aforementioned tenor Mariss Vētra and baritone Ādolfs Kaktiņš. She also dedicated music to other musicians, poets and loved ones – people who were by her side as well as people she longed for.

Garūta's time in Paris brought impressionist colour to her solo songs not only in terms of musical language but also in regard to their special lyrics on the theme of love, which she most often wrote herself. She indicated that she had had no prior intention of writing songs with her own lyrics, because she highly appreciated the work of poets, but that sometimes the music and lyrics came into being at the same time. And truly, the listener can feel this. The songs with her own lyrics seem more

unified in their expression, the voice and piano united in a single whole. In the songs with texts by other poets, for their part, one feels a greater reverence for the word: the composer's monologue, but with the presence of an interlocutor (the poet). The themes include everything that exists anywhere from slightly above to very far from the earth: the sea, the sky with its celestial bodies, dreams, a longing for both the past as well as the un-lived. Garūta experienced her share of losses: a musical friend and first love passed away at a young age, a beloved niece died tragically at twelve years of age, her brother-in-law's life was also suddenly cut short, and both her parents passed away. Particularly moving is the noble yet sorrowful story of Garūta's unrequited love for the French sculptor Georges Crouzat, who placed an aching burden on the composer's heart that can be felt in almost every love lyric she wrote.

Garūta was one of Latvia's first female composers, and she had an unusual aesthetic vision, one that was rooted in a deep love for everything Latvian but at the same time strived towards the global. In many ways, Garūta had already filled important chapters in the history of Latvian chamber music in the pre-war years. Had it not been for the outbreak of the Second World War, her talent and potential might have reached at least that of Tailleferre, perhaps even surpassing it... But this was not her goal. It seems that Garūta realised quite early on that her earthly path was to lead to the stars, as the Latvian poet Zenta Mauriņa beautifully put it: “Celestial – that is how I describe the spirit of Lūcija Garūta. Her music pulls one away from the earth; it lifts one towards the stars and the sun. Her music has the power of tenderness, which purifies and clarifies.”

Kristiāna Vaickovska

...

Soprano **Jūlija Vasiljeva** graduated from the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music. She has studied under Anita Garanča and Lilija Greidāne as well as Edda Moser, Renato Bruson, Inga Kalna, Axel Everaert and Margarita Gruzdeva.

Vasiljeva is a soloist with the Latvian National Opera. She has performed the roles of Violetta in Verdi's *La traviata*, Clorinda in Rossini's *Cinderella*, Gilda in Verdi's *Rigoletto*, Susanna in *The Marriage of Figaro* and Donna Anna in *Don Giovanni* by Mozart, Nella in *Gianni Schicchi* and Liù in *Turandot* by Puccini, Marguerite in Gounod's *Faust*, Norina in Donizetti's *Don Pasquale* and many others.

Vasiljeva won the Grand Prix at the Rising Stars competition in Riga (2012) organised by Mikhail Kazinik, and third prize at the 16th Cappuccilli–Patané–Respighi International Vocal Competition in Alessandria, Italy (2022).

Māris Skuja is concertmaster and head of the opera studio at the Graz Opera, Austria's second largest opera house. He has worked as a répétiteur at the Royal Opera in Copenhagen, the Cologne Opera, the Trondheim and Giessen theatres, and the Estonian National Opera.

Skuja's repertoire includes more than a hundred operas as well as many oratorios, cantatas and operettas. His extensive knowledge of opera dramaturgy and the specifics of the vocal art has been greatly appreciated by singers in Latvia and abroad. Skuja is currently working with several soloists at the Latvian National Opera on their vocal development.

“Garūtas mūzikas misija ir cīņa pret seklumu. Mūsdienu mūzikā ir daudz efektu, bet bieži vien nav satura. Turpretī Garūtas mūzikā ir ļoti liela saturiskā slodze.”

Māris Skuja

“Garūtas solodziesmas ir miniatūras ar tematismu, attīstību un domu. Tās ir kodolīgas kā mozaika – mazi, spilgti gabaliņi, kas palīdz izprast personību, laikmetu un mūziku. Mūsdienu steidzīgajam cilvēkam neder trīs stundu gara opera ar plašu formu. Tieši miniatūra padara šo mūziku aktuālu.”

Jūlija Vasiljeva

LŪCIJA GARŪTA

Mūzikas pētnieku aprindās Lūciju Garūtu mēdz dēvēt par latviešu Žermēnu Taifēru (Germaine Tailleferre), kas pazīstama kā franču Sešinieka (Les six) komponiste. Atsauce nav nejauša. L. Garūtai jau agrīnos studiju gados bijis sapnis par mūzikas izglītību ārzemēs, īpaši viņu interesēja jaunie vēji, kas pūta no Francijas puses. Pēc studiju gadiem Latvijas Konservatorijā jaunā mūziķe piepildīja sapni ne tikai par mācībām, bet iepazīna arī Parīzes koncertdzīvi (1926). Lūcija Garūta studējusi klavierspēli pie ievērojamiem franču mūziķiem: Alfrēda Korto (Alfred Cortot) un Izidora Filipa (Isidor Philipp), kurš bijis labs komponista Kloda Debišī (Claude-Achille Debussy) draugs. Instrumentāciju L. Garūta apguva pie komponista, diriģenta un mūzikas kritiķa Pola le Flema (Paul Le Flem). Apmeklējot Parīzi otrreiz (1928), Lūcija Garūta turpināja kompozīcijas studijas Ecole Normale de Musique pie Pola Dikā (Paul Dukas), kura studentu lokā ir tādi komponisti kā Moriss Diriflē (Maurice Duruflé) un Olivjē Mesiāns (Olivier Messiaen).

Latvijas pirmās neatkarības laikā (1918–1940) mūzikas dzīve un attīstība reibināja visus – gan tos, kuri radīja, gan tos, kuri klausījās. Starptautisku slavu guvušais latviešu operdziedātājs, publicists, kā arī tuvs Lūcijas Garūtas draugs Mariss Vētra 1930. gadā kādā no periodiskajiem izdevumiem, izceļot tolaik vien 27 gadus vecās komponistes panākumus, rakstījis: “Viņai nav kora dziesmu, kas komponistus padara populārus tautā. Arī viņas solo dziesmas tikai šīs dienās pirmo reizi piedzīvos drukājamo mašīnu un parādīsies tirgū. Un tomēr... pat vīselementārākie mūzikas mīļotāji viņas vārdu ne tikai pazīst, bet godam vērtē. Un kā gan nē? [...] Visā visumā pāri par septiņdesmit tādu mantu, kas katram velk sirdi caur dvēseli. Vai tad kāds brīnums, ka viņas kompozīciju vakaros pat lielā Amatnieku biedrības zālē ir stāvgrūdām pilna, ka latvju dziedātāji tā mīl viņas dziesmas, ka Radiofona vadībai jālūdzas tik bieži nelikt programmās Lūcijas Garūtas vārdu.”

L. Garūtas dzīvē svarīgs bija arī pedagoģiskais darbs, kas iesākās drīz pēc studijām Latvijas Konservatorijā (1926) un turpinājies līdz pat mūža galam, pasniedzot mūzikas teorētiskos priekšmetus, kompozīciju un klavierspēli. Viens no pēdējiem Lūcijas Garūtas studentiem polifonijā, pianists Māris Skuja labprāt kavējas atmiņās par pasniedzēju: “Garūta bija nākotnes cilvēks. Viņas mērķis bija tikt tālāk, neturēties pie zemes. Mūzika bija viņas nepiepildītā dzīve, kuru viņa nedrīkstēja dzīvot, bet kurā varēja radīt tādu pasauli, par kādu sapņoja.”

lmic.lv/garuta

SOLODZIESMAS

Septiņu gadu vecumā ar dziesmu par jūrnieku aizsākās tolaik vēl neapzinātais komponistes ceļš. Joprojām nav saskaitītas visas, bet šobrīd katalogā ir teju 150 solodziesmas, no kurām lielākā daļa tapušas līdz 1940. gadam jeb Latvijas pirmās neatkarības laikā. Tieši solodziesmu žanrs gan kā komponistei, gan kā pianistei nesis ne tikai radošus panākumus, bet arī nozīmīgas draudzības. Lūcijas Garūtas jaunrade itin bieži bija personisks veltījums sev nozīmīgiem cilvēkiem, tajā skaitā tā laika cienītiem dziedātājiem: soprānam Mildai Brehmanei-Štengelei, mecosoprānam Hertai Lūsei, jau pieminētajam tenoram Marisam Vētram, baritonam Ādolfam Kaktiņam. Veltis saņēmuši arī citi mūziķi, dzejnieki un mīļotie – gan tie, kas ikdienā blakus, gan tie, pēc kuriem ilgas.

Parīzes laiks Lūcijas Garūtas solodziesmu žanrā iezīmē impresionistisko krāsu ne tikai mūzikas valodā, bet arī īpašajā mīlas lirikā, kuras autore visbiežāk bija pati komponiste. L. Garūta gan ir norādījusi, ka viņai neesot bijis iepriekšējs nodoms rakstīt dziesmas ar savu tekstu, jo augstu vērtējusi dzejnieku darbu, tomēr reizēm skaņdarba mūzika un vārdi radušies vienlaicīgi. Un jāsaka, ka to patiesi var just, jo dziesmas ar komponistes vārdiem šķietami ir vienotākas izteiksmē – balss un klavieres sakļaujas kopīgā tvērumā. Turpretī dziesmās ar izvēlēto dzejnieku tekstiem jūtama lielāka pietāte vārdam – komponistes monologs tomēr ar sarunbiedra (dzejnieka) klātbūtni. Tēmu

lokā ir viss, kas atrodas mazliet virs vai tālu no zemes: jūra, debesjums ar spīdekļiem, sapņi un ilgas gan pēc aizgājušā, gan nepiedzīvotā. Lūcijai Garūtai zaudējumu netrūka: agrā jaunībā mūžībā tika pavadīts mūzikas draugs un pirmā mīlestība, traģiski tika zaudēta mīļā māsasmeita, kurai bija vien divpadsmit gadi, pēkšņi aprāvās arī māsasvīra mūžs, pārdzīvota vecāku aiziešana. Īpaši aizkustinošs ir Lūcijas Garūtas cēlais un reizē skumjais nepiepildītās mīlestības stāsts ar franču tēlnieku Žoržu Kruzā (Georges Crouzat), kas komponistes sirdij bija uzlīcis smeldzīgu nastu, ko jūtam teju katrā L. Garūtas rakstītajā mīlas lirikā.

Latviešu komponiste Lūcija Garūta ir viena no pirmajām komponistēm sievietēm, ar neparastu estētisko redzējumu, kas sakņojas dziļā mīlestībā pret latvisko, bet tajā pašā laikā ar tieksmi pēc pasaulīgas elpas. L. Garūta daudzējādā ziņā latviešu mūzikas vēsturē pirmskara gados bija jau aizpildījusi nozīmīgas lappuses kameramūzikas žanros. Gribētos apgalvot, ka komponistes talants un iespējas, ja vien nesāktos Otrais pasaules karš, būtu ieguvis vismaz Taifēras slavu, iespējams pat vairāk... Bet tā nebija komponistes rūpestība. Šķiet, ka Lūcija Garūta jau agri apzinājās – viņas zemes ceļš ved pie zvaigznēm, kā to skaisti vārdos ietērpusi dzejniece Zenta Mauriņa: “Zvaigžņotā – tā es garā saucu Lūciju Garūtu. Viņas mūzika aizrauj no zemes, tā ceļ zvaigznēm un saulei pretī. Viņas mūzikā ir maiguma spēks, kas šķīstī un skaidro”.

Kristiāna Vaickovska

•••

Soprāns **Jūlija Vasiljeva** absolvējusi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmiju. Studējusi pie Anitas Garančas, Lilijas Greidānes, meistarību papildinājusi pie Edas Mozeres (Edda Moser), Renato Bruzona (Renato Bruson), Ingas Kalnas, Aksela Everaerta (Axel Everaert) un Margaritas Gruzdevas.

J. Vasiljeva ir Latvijas Nacionālās operas soliste. Viņas interpretēto lomu vidū ir Violeta Verdi operā *Traviata*, Klorinda Rosīni *Pelnušķītē*, Džilda Džuzepes Verdi *Rigoletto*, Suzanna Volfanga Amadeja Mocarta operā *Figaro kāzas*, donna Anna operā *Dons Žuans*, Nella Džakomo Pučīni *Džanni Skiki* un Liu operā *Turandota*, Margarēta Šarla Guno operā *Fausts*, Norīna Gaetāno Doniceti operā *Dons Paskvāle* un daudzas citas.

J. Vasiljeva ieguvusi *Grand Prix* Mihaila Kaziņika organizētajā konkursā *Uzlecošās zvaigznes Rīgā* (2012), kā arī trešo vietu 16. Starptautiskajā vokālistu konkursā *Cappuccilli-Patané-Respighi* Itālijas pilsētā Alesandrijā (2022).

Māris Skuja ir otra lielākā Austrijas operteātra – Grācas operas koncertmeistars un operas studijas vadītājs. Kā repetitors strādājis Kopenhāgenas Karaliskajā operā, Ķelnes operā, Tronheimas un Ģisenes teātros, kā arī Lgaunijas Nacionālajā operā. M. Skujas repertuārā ir vairāk nekā simt operas, liels skaits oratoriju, kantāšu un operešu. Viņa apjomīgās zināšanas par operu dramaturģiju un vokālās mākslas specifiku novērtējuši dziedātāji gan Latvijā, gan ārvalstīs. Arī šobrīd M. Skuja strādā pie vairāku Latvijas Nacionālās operas solistu vokālās izausmes.

Violinist Rūdolfs Miķelsons (1905–1993), who was a close friend of Lūcija Garūta. They performed together in Paris, and Miķelsons premiered all of Garūta's works for violin. Her solo song "Sacred Love" was dedicated to Miķelsons on his wedding day. 1920s.

Vijolnieks Rūdolfs Miķelsons (1905–1993), Lūcijas Garūtas tuvs draugs. Abi kopā koncertējuši Parīzē, turklāt R. Miķelsons ir visu L. Garūtas vijoļdarbu pirmatskaņotājs. Solo dziesma *Svētā mīla* ir veltījums R. Miķelsonam kāzu dienā. (20. gs. 20. gadi)

Lūcija Garūta. 1920s.

Lūcija Garūta and sculptor Georges Crouzat (1904–1976), the love of her youth. France, 1920s.

Lūcija Garūta ar jaunības dienu mīlestību, tēlnieku, Žoržu Kruzā (Georges Crouzat, 1904–1976) Francijā (20. gs. 20. gadi)

Lūcija Garūta and her friend, singer Mariss Vētra (1901-1965). 1920s.

Lūcija Garūta ar draugu, dziedātāju Marisu Vētru (1901-1965)
(20. gs. 20. gadi)

Ā. god. ....

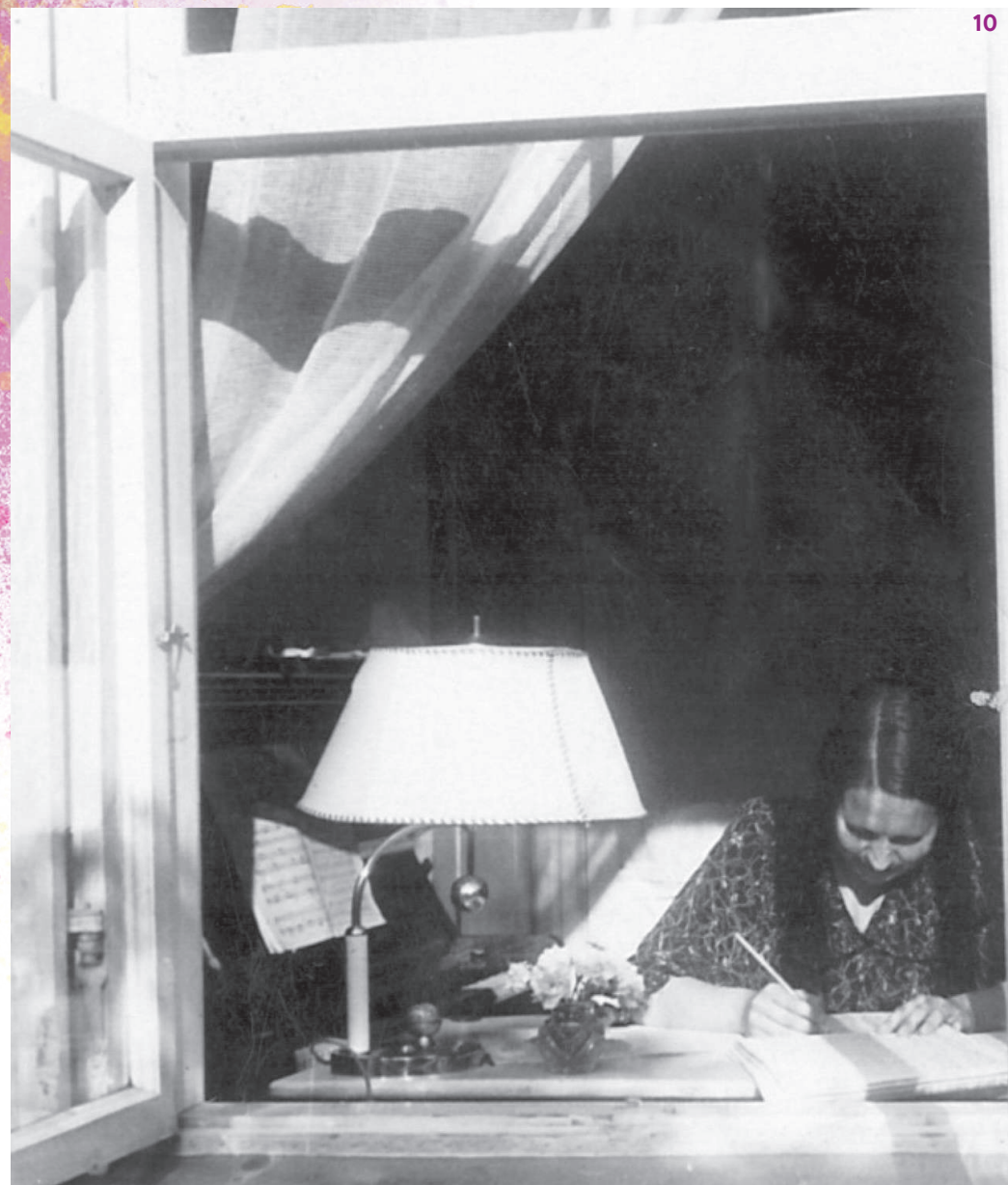
Godā karte.

Pagodinos Jūs laipni ielūgt uz manu kompozīciju vakaru Latvijas Konservatorijas zālē, Kr. Barona ielā 1, pirmdien, 23. janvārī 1928. g., plkst. 8 vakarā

Piedalās: Nac. operas dziedātāji **M. Brechman-Stengel, Z. Gothard-Bergkind, A. Kaktiņš, Rud. Miķelsons, K. Nīcis, M. Vētra** un **Autore.**

Lucija Garūta.

Piezīme: Jums rezervēta vieta Nr.....
Šī karte derīga ieejai.

An invitation card to an evening of Lūcija Garūta's compositions on January 23, 1928, at the Latvian Conservatoire (now the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music), featuring soloists of the National Opera and Garūta at the piano.

1. DEBESS UN JŪRA (1926)

Friča Bārdas teksts

Tu dusi manā sirdī,
kā debess jūrā dus:
Tā pieber pērlēm bez gala
vistumšos dziļumus.

Es stāvu kluss un brīnos:
zib, zalgo, vizmo, mirdz...
Es vaicāju: vai tiešām,
vai tiešām tā mana nabagā sirds?

2. KAUT SPĒTU (c.1919-1928)

Lūcijas Garūtas teksts

Ak, baltam mākonītim tālē līdzī skrietu,
un lūgtu mani aiznest uz to vietu, kur mīti tu!
Es zinu mākonīt's ir labs, viņš neatteiktu,
viņš aiznestu, ja viņam teiktu.

Tad augstu es pār tavu galvu lidotu.
Uz augšu tad tu mīļo galvu paceltu.
Es tavas skaidrās acis atkal redzētu.
Tavas mīļās, mīļās acis redzētu.

Kaut spētu mākonītim baltam līdzī skriet!

3. VAKARA BLĀZMĀ (1932)

Lūcijas Garūtas teksts

Pie debess zelta vakarblāzma,
un acīs zelta stari tev.
Es raugos tavu acu mirdzā:
"Kur viņa rodas?" prasu sev.

Man šķiet, ka nav tā vakarblāzma,
kas tavās acīs dzirkst un smeļ;
Man šķiet, ka tavu acu mirdza
pār debess telpu gaismu lej.

SKY AND SEA (1926)

Text by Fricis Bārda

You slumber in my heart
like the sky sleeps in the sea:
It fills the darkest depths
with pearls overflowing.

I stand still and marvel:
it flashes, flickers, glints and shimmers...
I ask: is this really,
is it truly, this poor heart of mine?

IF ONLY I COULD (c.1919-1928)

Text by Lūcija Garūta

Oh, I'd run far into the distance with the small white cloud,
and pray that it carry me to where you live!
I know the cloud is good, it wouldn't refuse me,
it would lead me there, if I told it to.

Then I'd fly high above your head.
You'd turn your dear face up to the sky.
And I would see your clear eyes again.
I would see your dear, dear eyes.

If only I could run along with the small white cloud!

IN THE EVENING GLOW (1932)

Text by Lūcija Garūta

The evening glows golden in the sky,
and golden rays in your eyes.
I look into their spark and ask myself:
"Wherever does it come from?"

I think it is not the evening light
that sparkles and laughs in your eyes;
I think the spark that they emit
pours light across the entire sky.

4. MEITĒN, MANU MEITENĪT (1933)

Romāna Gaujas teksts

Meitēn, manu meitenīt,
ja man tev visu vaj'dzētu izstāstīt.
Es teiktu tev maz, tik maz.

Es lēni tev saņemtu roku
un justu to savējā,
un liektu mirdzošu loku mēness mums istabā.

OH, MY DEAR GIRL (1933)

Text by Romāns Gauja

Oh, my dear girl,
if I had to tell you everything,
I would say little, so little.

Slowly I would take your hand
and feel it in mine,
and bend a glittering arc of the moon in our room.

5. JEL LABĀK NERUNĀ (1927)

Kārļa Jēkabsona teksts

Jel labāk nerunā ne vārda,
skan vārdos dzīves skarbums ciets.
Bet man uz pieres glezno roku,
kā baltus liliju ziedus liec.

Es zinu to, ka mūžs mans mokas.
Es dzirdēju, kā peklē zvan.
Bet tu, kad sniedz man laipni rokas,
es dzirdu to, kā mīla skan.

BETTER THAT YOU NOT SPEAK (1927)

Text by Kārlis Jēkabsons

Better that you not speak,
for words carry the harshness of life.
But lay your delicate hand on my forehead,
as if placing white lilies there.

I know my life is full of torment.
I've heard the bells tolling in hell.
But when you reach out to me kindly,
I hear the sound of love.

6. ŠĶIROTIES (1928)

Lūcijas Garūtas teksts
Veltījums Mildai Brehmanei-Štengelei

Šī dzīve sapnis vien,
kas šodien dvēslī sien,
rītu mūžības jūrā brien.

Viss nāk un zūd,
tik sapnis mūžīgs un jauks.
Par sapni gaišo tev paldies, mans draugs!

Ļauj tavus skatus tvert,
ļauj viņu dzelmes dzert,
nu reizi pēdējo šais acīs raugos es.

Uz lielo mūžību iet gaišais sapnis mans
un tu;
šis mirklis projām jūs nes.

Šī dzīve sapnis vien,
kas šodien dvēslī sien,
rītu mūžības jūrā brien.

Ardievu, draugs,
tu dienu saulaino draugs!
Lai bez asarām mirst sapnis jauks.

Visu mūžība lielā reiz sauks,
viss kā sapnis reiz mūžībā trauks.
Par sapni paldies tev, draugs...

UPON PARTING (1928)

Text by Lūcija Garūta
Dedicated to Milda Brehmanei-Štengele

This life is merely a dream,
what binds our souls today,
tomorrow wades into the sea of eternity.

All things appear and are lost,
only the dream remains eternal and pleasing.
So thank you, my friend, for this dream!

It lets me grasp your gazes,
lets me drink in their depths,
for now I look into these eyes one last time.

Towards grand eternity, there goes my pleasant dream
and you;
this moment carries you away.

This life is merely a dream,
what binds our souls today,
tomorrow wades into the sea of eternity.

Farewell, friend,
you friend of sunny days.
May the pleasant dream die shedding no tears.

In time, grand eternity summons all things,
like a dream, they all rush towards eternity.
So thank you, my friend, for this dream...

7. EJ, SAULĪTE, DRĪZ PIE DIEVA (1929) GO SOON TO GOD, DEAR SUN (1929)

Latviešu tautasdziesmas teksts
Veltījums Malvīnei Vignerei-Grinbergai

Ej, saulīte, drīz pie Dieva,
dod man svētu vakariņ'.
Bargi kungi darbu deva,
nedeļ' svēta vakariņ'.

Melna čūska miltus mala
vidū jūras uz akmeņ'.
Tos būs ēst(i) tiem kungjiem(i),
kas bez saules strādīnāj'.

Teci, teci kumeliņi,
nu ar lūku pavadiņ'.
Slikti gadi, bargi kungi,
nedrīkst ķēdes kaldināt.

Latvian folksong text
Dedicated to Malvīne Vignerei-Grinberga

Go soon to God, dear Sun,
that evening may come at last.
The cruel masters demand that we work
and do not grant us quiet respite.

A black snake grinds flour
on a rock in the middle of the sea.
The bread will nourish those masters
who force us to work into the night.

Trot, trot, my dear horse,
on a lead rope made of bast.
These are difficult years, the masters are strict,
we are barred from making chains.

8. KAUKĀZA BĒRNA DZIESMA SVEŠUMĀ (1932)

Lūcijas Garūtas teksts

Manas zemes augstie kalni,
vai jūs dzirdat sava bērna skumjas?
Vai jūs dzirdat sava bērna ilgas,
kas grib šai dziļā naktī pie klintīm vaigu glaust?

Manas zemes klintīs dusošais ezers,
vai tu dzirdi sava bērna skumjas?
Vai tu dzirdi sava bērna ilgas,
kas gaišā mēness naktī
Tev staru pielietās dzelmēs grib savas as'ras liet?

Manas zemes klintīs traucošā upe,
vai tu dzirdi sava bērna sāpes?
Vai tu dzirdi sava bērna ilgas,
kas tālā, svešā zemē grib savai sāpošai sirdij
ļaut tavās nemiera pilnajās dzelmēs zust?

SONG OF A CHILD OF THE CAUCASUS IN A FOREIGN LAND (1932)

Text by Lūcija Garūta

High mountains of my land,
do you hear the sorrows of your child?
Do you hear the longing of your child,
who in this deep night
wishes to press his cheek against the cliffs?

Lake of my land that slumbers amid the cliffs,
do you hear the sorrows of your child?
Do you hear the longing of your child,
who on this moonlit night
wishes that his tears fell into your moonbeam-filled depths?

River of my land that rushes between the cliffs,
do you hear the sorrows of your child?
Do you hear the longing of your child,
who in a far-off foreign land
wishes to let his aching heart disappear in your deep, restless stream?

9. ŠŪPUĻA DZIESMA KALNU BĒRNAM (1928)

Teksts Lūcija Garūta
(pēc Johana Sigurjónsona lugas *Kalnu Eivins*)
Veltījums Zelmai Gothardei

Čučī, mazo mīlulīti,
ārā nikna vētra plosās.
Māte sargās mazulīti,
savu mīļo vabulīti.
Čučī, melna nakts jau mostās.

Tumsā staigā nopūtas,
lauztu sīržu gaužas raudas;
Plašās plavās, atmatās,
smilšu izkaps kapātās,
skan ledus aizu šausmu pilnās gaudas.

Čučī, mazo mīlulīti,
Čučī nu...

10. DŽANEMAS DZIESMA (1928)

Lūcijas Garūtas teksts
(pēc Edvarda Vulfa darba motīviem)
Veltījums Mildai Brehmanei-Štengelei

Kādēļ laime gaišā tik ātriirst?
Kādēļ mīlas sapņi tik ātri mirst?
Kādēļ zemes īso, skaisto dzīvi nomāc smagas sāpes?
Ak, kādēļ ātri laime gaišāirst?

LULLABY FOR A MOUNTAIN CHILD (1928)

Text by Lūcija Garūta (after Jóhann Sigurjónsson's play *Fjalla-Eyvindur*, or *Eyvindur of the Mountains*)
Dedicated to Zelma Gotharde

Sleep, my little dearest one,
an angry storm rages outside.
Mother will protect her tiny babe,
her darling little lovebug.
Sleep, the black night is stirring.

Sighs wander through the dark,
the sorrowful cries of broken hearts;
On the open fields and meadows,
hacked by scythes of sand,
the dreadful laments of icy ravines resound.

Sleep, my little dearest one,
Sleep now...

JANEMA'S SONG (1928)

Text by Lūcija Garūta (based on motifs from a work by Edvards Vulfs)
Dedicated to Milda Brehmanei-Štengelei

Why does radiant joy so quickly come undone?
Why do love's dreams so quickly die?
Why does deep suffering overwhelm our short, beautiful lives?
Oh, why does radiant joy quickly come undone?

11. GRŪTĀ BRĪDĪ (1932)

Teksts Lūcija Garūta
Veltījums mātei

Nem savu izmocīto bērnu sev pie krūts, māmiņ!
Klusu, kā bērniņā, pār mani Dievu lūdz, māmiņ!

Ak, tavam bērnam tagad dzīvot ir tik grūt', māmiņ!
Skūpstī man pieri tā, lai visas sāpes zūd, māmiņ!

Ļauj tavās rokās man bez domām klusu zust, māmiņ!
Ļauj tavās rokās man kā bērnam mieru just, māmiņ!

12. AIJĀ DZIESMIŅA (1943)

Lūcijas Garūtas teksts

Aijā, aijā, bērniņ mazo,
mīlās acis veri ciet.
Tālu tāl' pie debess malas
saule arī dusēt iet.

Krēslā tinas klusie lauki,
mežos putni saldi snauž.
Pāri upei ziedu plavā
puķu galvas sapņi glauž.

Aijā, aijā, bērniņ mazo,
ārā spīd jau mēnešņiņš.
Gaišiem, spožiem sidrabstariem
zemi miegā sargā viņš.

Stariņš spožs jau logā raugas,
sapniņš gaišs tam rociņā.
Aijā, aijā, bērniņ mazo,
čuči, guli, aijaijā.

AT A DIFFICULT MOMENT (1932)

Text by Lūcija Garūta
Dedicated to her mother

Embrace and hold close your suffering child, dear mother!
As in childhood, quietly pray to God over me, dear mother!

Life is so difficult for your child right now, dear mother!
Kiss my forehead to make all the pain abate, dear mother!

Let me lose myself in your arms, my mind empty, dear mother!
Let me feel peace in your arms, like a child, dear mother!

ROCK-A-BYE SONG (1943)

Text by Lūcija Garūta

Rock-a-bye, little child,
close your dear, darling eyes.
Far, far on the horizon
the sun is also going to sleep.

The quiet fields are wrapped in twilight,
the forest birds are soundly asleep.
Across the river, in the meadow,
dreams caress the flowers' heads.

Rock-a-bye, little child,
outside the moon already shines.
With bright beams of silver,
he guards the slumbering land.

A moonbeam peeks into the window,
a happy dream in its hand.
Rock-a-bye, little child,
sleepy sleep, rock-a-bye.

13. RUDENS (1939)

Teksts Kārlis Skalbe

Zila migla, dūmi zili,
zili, smagi elpo sili...
Ruda nora, ruda liesma,
ruda rudenīša dziesma.

Celmā grūti uguns kvēlo,
sirds ko aizgājušu žēlo,
grūti ugunīnai degt,
migla nāk man sagšu segt...

14. LIETIŅŠ (1939)

Kārļa Skalbes teksts

Mirdz pavasara lietniņš
kā viegls zelta sietiņš.
Kas gan no viņa bijās?
Viss tinas pārļu dzijās.

Lai rasina, cik tīkas!
Ceļ asni galvas līkās.
No visām zemes spraugām
var redzēt zāli augam.

Mirdz pavasara lietniņš. Mirdz, mirdz...

15. DZIMTENE PAVASARĪ (1935)

Lūcijas Garūtas teksts

Tērpusies šodien dzimtene mana
villainē zaļā, zeltītiem rakstiem.
Teic, kas tev deva villaini tādu,
māmuļa mana, dzimtene mana?

Mīlīgs, silts lietutiņš izauda villaini,
spoža, silta saulīte rakstīja rakstiņus.
Būs mūsu bērniem birzes, kur līgot,
zeltītas druvas, kur zeltgraudus vākt!

AUTUMN (1939)

Text by Kārlis Skalbe

Blue fog, blue smoke,
the pine forests breathe blue and heavy...
Auburn glade, auburn flame,
auburn little autumn song.

The fire glows slowly in the tree stump,
the heart pities what it has lost,
the flickering flame finds it hard to burn,
and the fog comes to cover me with its shawl...

A LIGHT RAIN (1939)

Text by Kārlis Skalbe

A light spring rain sparkles
like a fine golden sieve.
Who could fear a rain such as that?
It wraps the world in threads of pearls.

May it mist and dew, as much as it pleases!
New sprouts are raising their heads.
From every crevice of the earth
one can see the grass growing.

A light spring rain sparkles. Sparkles, sparkles...

MY NATIVE LAND IN SPRING (1935)

Text by Lūcija Garūta

Today, my homeland is dressed
in a green shawl with golden embroidery.
Tell me, who gave you such a shawl,
my dear mother, my native land?

A lovely warm rain wove the shawl,
a bright warm sun stitched the designs.
Our children will have groves in which to celebrate,
and gold fields from which to gather golden grain!

16. PAVASARS NĀK (c.1919-1928)

Lūcijas Garūtas teksts
Veltījums Mildai Brehmanei-Štengelei

Pār tālajām jūrām uz mākoņu burām pavasars nāk!
Pār stingušiem mastiem, pār ledainiem krastiem
pavasars nāk!
Iz ledainām žņaugām, pa tumšajām spraugām jau
mirdzoši ūdeņi burbuļot sāk.

Pār kalniem, pār gravām, pār mežiem, par pļavām
pavasars nāk!
Pa vārtiem, pa žogiem, pa durvīm, pa logiem
pavasars nāk!
Un tālajās pļavās zeltsaulītes skavās jau bālzaļa
zālīte raudzīties sāk.

Caur pusnakts telpu ar smaržainu elpu pavasars
nāk!
Ar naktsvēsmu glāstiem, ar teiksmainiem stāstiem
pavasars nāk!
Un gaismiņai svīstot, dzird pumpurus plīstot, ak!

Caur pusnakts baismu, ar rīta gaismu pavasars
nāk!
Ar saulīti smiedams, ar vēsmiņām diedams,
pavasars nāk!
Nu sauli tverat, nu gaismu dzerat!
Nu gaisma, nu saule, nu pavasars nāk!

SPRING IS ON ITS WAY (c.1919-1928)

Text by Lūcija Garūta
Dedicated to Milda Brehmane-Štengele

On sails of clouds, over distant seas, spring is
on its way!
Over rigid masts, over icy shores, spring is on its way!
Out of icy jaws, through dark crevasses, the glittering
waters begin to bubble.

Over mountains, ravines, forests and meadows, spring
is on its way!
Through gates, through fences, through doors and
windows, spring is on its way!
And in the distant meadows, embraced by the sun, the
pale green grass begins to sprout.

All through midnight's span, with fragrant breath,
spring is on its way!
With the caresses of nighttime breezes, and fanciful
tales, spring is on its way!
And as the day breaks, oh, we hear the buds burst!

Past midnight's gloom, with the morning glow, spring
is on its way!
Laughing with the sun, dancing with the zephyrs,
spring is on its way!
Now seize the sun, now drink the light! Now the light
and the sun and the spring are on their way!

17. DEVĒJI (1967)

Mirdzas Ķempes teksts
Veltījums Mirdzai Ķempei 60. dzimšanas dienā

Ūdens lāse, man savu skaidrumu dod,
lai varu es visu atspulgot tik īsti, tik tīri
un nemelot, kā tu!

Zāle, man savu dzīvumu dod,
lai visur es spētu sazaļot,
pat kapsētās, krāšņumā zaigojot, kā tu!

Vējš, man savu straujumu dod,
pāri visām robežām aizlidot,
visu pasauli saprast, to apskaujot, kā tu!

18. MĒNESS LAIVA (1940)

Raiņa teksts

Es tava nakts un mēnesmeitiņa:
jau gaida mūsu mēneslaiviņa.
Ej, zvaigžņu ūdeni no laivas smel,
tad mani rokās ņem un laivā cel!

Tu staru stūri tikai turi ciet,
no sevis pati mēneslaiva iet;
Ne mākoņburas tev ir jāvada,
ne miglas irklī, roka svabada!

Tu vari turēt mani rokās vien,
no sevis pati mēneslaiva skrien.

Es tavā klēpī silti ieraušos,
no tavām rokām augšā necelšos:
Uz mēnesdārzu laiva laidīsies,
mans mēnesbrauciens mūžam nebeigsies...

THE GIVERS (1967)

Text by Mirdza Ķempe
Dedicated to Mirdza Ķempe on her 60th birthday

Drop of water, give me your clarity,
that I may reflect everything so truly, so purely
and not tell lies, as you do!

Grass, give me your vitality,
that I may branch out everywhere,
even in cemeteries, glistening with bright colour, as you do!

Wind, give me your swiftness,
that I may fly over all borders,
understand the whole world, and embrace it, as you do!

THE MOON-BOAT (1940)

Text by Rainis

I am your night and your moon-girl:
our moon-boat already awaits.
Go, bail the starry water from the boat,
then lift me into the vessel!

Just hold tightly to the moonbeam wheel,
the moon-boat sails all by itself;
No cloud-sails to adjust,
Nor fog-oars to pull – your hand is free!

Simply hold me in your arms,
for the moon-boat sails all by itself.

I shall cuddle up in your lap,
and never leave your arms' embrace:
To the moon-garden the boat will sail,
my moon-journey will never end...

19. TU ATKAL TE! (1933)

Lūcijas Garūtas teksts

Tu atkal te!
Nu atkal dārzā lejas gaišais laimes vilnis,
nu atkal taciņas ir saules staru pilnas,
nu atkal vāverītes zaros līksmi lec,
un koku galotnēs tās gaišo ziņu nes:
Tu atkal te!

Es atkal redzu tavu seju, un manī gaismu ielej tā.
Pie tavas rokas atkal eju un vairāk nevēlos nekā.
Es gribu tik šo gaišo dienu, kā mūžība lai gara tā.
Es gribu tik to vienu: ved mani roka tavējā.

Tu atkal te!
Nu atkal saule stari mums pie kājām lejas,
nu atkal mākoņi pār mūsu galvām smejas,
nu atkal debesis un zeme priekā skan.
Nu mana dvēsele dzied, līksmo, gaviļē:
Tu atkal te!

20. SVĒTĀ MĪLA (1929)

Lūcijas Garūtas teksts
Veltījums vijolniekam Rūdolfam Miķelsonam
kāzu dienā

Nāc, mīla, nāc.
Nāc mūsu dvēš'lēš,
nāc, visu svētā, visskaidrā mīla!
Mīla, kurai gala nav.
Lai tavā gaismā mūsu dzīve par pilnību top!

Mīla, kas pacieš visu,
mīla, kas pārvar visu,
mīla, kas piedod visu,
kas saprot visu, nāc mūsu dvēš'lēš,
vadi mūsu dzīvi, tu lielā, tu skaidrā!

Nāc, mīla, nāc.
Nāc mūsu dvēš'lēš,
nāc, visu svētā, visskaidrā mīla!
Mīla, kurai gala nav.
Lai tavā gaismā mūsu dzīve par laimi top!

YOU'RE HERE AGAIN! (1933)

Text by Lūcija Garūta

You're here again!
Again a bright wave of happiness flows into the garden,
again the paths are full of sunshine,
again the squirrels leap from branch to branch,
and from the treetops they announce:
You're here again!

I see your face again, and it fills me with light.
I walk with you, and I want nothing more:
Only this happy day, may it last an eternity.
Only this one thing: your hand to lead me.

You're here again!
Again the sun's rays shine at our feet,
again the clouds laugh above our heads,
again the sky and earth ring with joy.
Now my soul sings, exults, rejoices:
You're here again!

SACRED LOVE (1929)

Text by Lūcija Garūta
Dedicated to violinist Rūdolfs Miķelsons
on his wedding day

Come, love, come.
Come into our souls,
come, love, most sacred and most pure!
A love that has no end.
In your light, may our life become abundance!

A love that endures all,
a love that overcomes all,
a love that forgives all,
that understands all, come into our souls,
guide our lives, oh great love, pure love!

Come, love, come.
Come into our souls,
come, love, most sacred and most pure!
A love that has no end.
In your light, may our life become bliss!

**LŪCIJA
GARŪTA**
**MUSIC
FOR PIANO**

Reinis Zariņš, piano

Liepāja Symphony Orchestra
Atvars Lakstīgala, conductor

SKANI *Latvian
composers*

lmic.lv/056

